

jaký význam má společenská smlouva pro otázku dalšího trvání společnosti, třeba jen jako společnosti tiché, a nutnosti likvidace. Nejde jen o otázku právní, nýbrž o zjištění sporných okolností, které mohou být vysvětleny jen řádným průvodním řízením, tedy ve sporu (§ 2 čís. 7 nesp. říz.).

Čís. 10903.

Přirážky a poplatky společenstev (§ 115 živn. řádu) lze vymáhati i soudní exekucí.

(Rozh. ze dne 25. června 1931, R I 516/31.)

Soud první stolice povolil na základě vykonatelného výměru exekuci k vydobytí přirážek a poplatků pro společenstvo ve smyslu živnostenského řádu. Rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Nelze přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že jest pro přirážky a poplatky společenstevní (§ 115 živn. řádu) přípustná jen exekuce správní. Živnostenský řád má sice v § 115 poslední odstavec ustanovení, že se příjmy a náklady společenstevní v tomto § uvedené vymáhají exekucí správní, avšak že je lze vymáhati i exekucí soudní, plyne z úvahy a z důvodů, z nichž byla v plenissimárním rozhodnutí býv. nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 7. listopadu 1899, Pres. čís. 486, kniha judikátů čís. 144 uznána též přípustnost soudní exekuce pro nedoplatky na příspěvcích k dělnické úrazové pojišťovně a k nemocenským a bratrským pokladnám, ačkoli, i pokud jde o tyto poplatky, dotyčné zákony stanoví, že se vymáhají exekucí politickou (srov. výnos min. obchodu ze dne 4. ledna 1909, čís. 21.337 ex 1908, uveřejněný ve věstníku min. práv z roku 1909 str. 28 a rozh. čís. 8379 sb. n. s.). Výměr ze dne 31. prosince 1930, čís. 92, opatřený potvrzením okresního úřadu v N. o splatnosti a vykonatelnosti jest tudíž exekučním titulem podle § 1 čís. 13 ex. ř. a právem první soud exekuci povolil. Správnost doložky vykonatelnosti nejsou soudy oprávněny přezkoumávati.

Čís. 10904.

Jazyková otázka.

V rejstříkových věcech společenstva, jež má sídlo v obvodě okresu, nevykazujícího 20% národnostní menšiny, nelze používat menšinového jazyka.

(Rozh. ze dne 25. června 1931, R II 48/31.)

Rejstříkový soud uložil představenstvu družstva, by svolalo řádnou valnou hromadu. Rekursní soud k rekursu ředitele družstva napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs ředitele družstva.

Důvody:

Dovolací stížnost jest sepsaná v německém jazyku, což se příčí ustanovení § 2 jaz. zák. čís. 122 sb. z. a n. z roku 1920, neboť soudní okres K., v jehož obvodu má družstvo své sídlo, nevykazuje 20% menšinu německou a nelze tudíž v rejstříkových věcech tohoto společenstva, při nichž jest jazykovou otázkou posuzovati podle zmíněného okresu, používatí německého jazyka (čl. 30 a 18 vlád. nař. z 3. února 1926, čís. 17 sb. z. a n.). Jak ze spisů vyplývá, jest stěžovatel znalý státního jazyka a bylo proto podle čl. 4 (3) vlád. nař. ze dne 3. února 1926, čís. 17 sb. z. a n. jeho dovolací stížnost odmítnouti, ježto se nehodí, by o ní bylo po zákonu zahájeno jednání.

Čís. 10905.

Předpis § 155, třetí odstavec, not. řádu o nepřípustnosti stížnosti vztahuje se na každou řádnou stížnost, jež by jinak mohla býti podána podle § 141 not. řádu k vrchnímu soudu, bez ohledu na to, zda se jí uplatňuje zmatečnost řízení či jiný důvod.

Dozorčím úřadem nad notářskou komorou jsou president krajského soudu, president vrchního soudu a ministr spravedlnosti.

((Rozh. ze dne 25. června 1931, R II 114/31.))

Notářská komora udělila usnesením notáři písemnou důtku jako trest pořádkový. Do tohoto usnesení podal notář k vrchnímu soudu zmateční stížnost a dozorčí stížnost, již vrchní soud odmítl. Rekurs proti tomuto usnesení Nejvyšší soud odmítl.

Důvody:

Notářská komora udělila rozhodnutím ze dne 26. září 1930 stěžovateli podle § 155 not. ř. písemnou důtku — správně písemné pokárání (schriftliche Rüge) jako trest pořádkový na rozdíl od písemné důtky (schriftlicher Verweis) podle § 158 not. ř., jež jest trestem disciplinárním. Stěžovatel podal do tohoto usnesení »zmateční a dozorčí stížnost« přímo u vrchního soudu s návrhem, by bylo pro překročení pravomoci notářské komory zrušeno. Vrchní soud stížnost odmítl, poněvadž podle § 155/3 not. ř. není proti písemnému pokárání stížnost přípustná a poněvadž si stěžovatel nestěžoval, když mu notářská komora stížnost vrátila jako nepřípustnou. V rekursu do rozhodnutí vrchního soudu nestěžuje si notář již do odmítnutí stížnosti, pokud byla podána jako stížnost